

Kiitollisuus

Gnostilaisessa messussa marraskuun teemana on kiitospäivä ja vainajien muistohartaus. Ihmiskunnan historiassa on kautta aikojen osoitettu kiitollisuutta silloin, kun on selviydytty vaikeista tilanteista ja kun viljelykauden päättyessä on saatu runsas sato. Juutalaisten tiedetään viettäneen sadonkorjuun kiitosjuhlia jo yli 3000 vuotta sitten. Varhaisia esimerkkejä kiitospäivän vietosta ovat myös löytöretkeilijöiden järjestämät kiitosjumalanpalvelukset heidän päästyään turvallisesti maihin valtamerien ylityksen jälkeen.

Moniuskontoisessa Yhdysvalloissa kiitospäivää on vietetty koko kansakunnan yhteisenä juhlan vuodesta 1863 lähtien.

Luonnon antimista kiittämisen lisäksi ympäriltämme löytyy lukemattomia kiitoksen aiheita. Tieteitä ja sen saavutuksia ihannoinut Sir Isaac Newton on kirjoittanut seuraavat ylistävät sanat ***”Tämä mitä kaunein tähtien, auringon ja planeettojen järjestelmä voi ainoastaan saada alkunsa älykkään Olennon suunnitelmasta ja herruudesta. Ylivertainen Jumala on Olento, joka on ikuinen, ääretön, absoluuttisen täydellinen”***.

Kiitollisuuden aiheiden lisäksi ympäröivässä maailmassa tapahtuu valitettavasti myös paljon pahoja asioita. On tavallista, että kun kohtaamme elämässä vaikeuksia, syntyy katkeruutta ja pessimismia. Mikä saa ihmisen kuitenkin kiittämään, vaikka ulkoiset olosuhteet ovat kaikkea muuta kuin kiitollisuutta herättäviä? Kiitollisuuden tunteminen edellyttää uskoa hyvyyteen ja sen ymmärtämistä, ettei paha tee hyvää mitättömäksi.

Meidän on opittava luottamaan siihen, että elämä on meille annettu lahja ja kohtaamamme tilanteet ja haasteet auttavat meitä kasvamaan.

Pastori Jaakko Heinimäki on sanonut kiitollisuudesta näin: ***”Ihmisen tärkein kilvoittelu on kiitollisuuden harjoittelu. Sitä voi opetella. Kiitollisuus jää helposti ylätasen asenteeksi ja liian yleiselle tasolle. Kiitollisuus elämänasenteena ei ole mahdollista yleisellä tasolla, jos ei ole kiitollinen yksittäisistä asioista. Kiitollisuutta voi harjoitella miettimällä, mistä yksittäisistä asioista haluan kiittää Jumalaa juuri tänään. Käytä siihen minuutti tai kaksi päivässä. Jos tuntuu siltä, että et ole vastaanottanut tänään yhtä ainuttakaan lahjaa, mieti, oletko ollut läsnä elämässäsi. Oletko huomannut, mitä ympärilläsi tapahtuu?”***

Elämme nyt syksyn harmaita päiviä luonnon vetäytyessä talvilepoon. Erityisesti tänä aikana mieleemme nousee muistoja pois nukkuneista ystävistämme ja omaisistamme. Nämä muistot tuovat mukanaan surua ja kaipausta mutta myös kiitollisuutta siitä, että olemme saaneet kohdata heidät tässä ajassa. Kiitollisuutta siitä, mitä he ovat tuoneet elämäämme ja ovat auttaneet meitä kasvamaan.

Meksikossa on sanonta, jonka mukaan ihminen kuolee kolme kertaa. Ensimmäinen kerran silloin, kun fyysinen kehomme kuolee, toisen kerran silloin, kun maalliset jäännöksemme on haudattu ja kolmannen kerran silloin, kun läheisemme unohtavat meidät.

Haluamme säilyttää muistomme tästä elämästä poistuneista läheisistämme ja säästää heidät meksikolaisten kolmannelta kuolemalta. Heidän muistamisensa ja heitä kohtaan tuntemamme kiitollisuus opettaa meitä myös olemaan kiitollisia niille ihmisille, jotka nyt tässä elämässä tukevat kasvuamme ja tekevät elämästämme hyvän. Opetelkaamme myös kiitollisuuden osoittamista pitäen mielessä William Arthur Wordin sanat ***”Jos tunnet kiitollisuutta etkä osoita sitä, on kuin käärisit lahjan pakettiin, mutta et koskaan antaisi sitä”***.